

فقیه عارف

حاج شیخ محمدجواد انصاری همدانی از همان کودکی آثار عظمت روحی و استعداد معنوی عجیبی داشت و با وجود ناراحتی‌های جسمانی که تا دوازده سالگی دامنگیرش بود، به لحاظ هوش و قریحه ذاتی فراوان از سن هفت سالگی دروس حوزوی و صرف و نحو را نزد والدش شروع کرد.

حاج شیخ محمدجواد انصاری همدانی از همان کودکی آثار عظمت روحی و استعداد معنوی عجیبی داشت و با وجود ناراحتی‌های جسمانی که تا دوازده سالگی دامنگیرش بود، به لحاظ هوش و قریحه ذاتی فراوان از سن هفت سالگی دروس حوزوی و صرف و نحو را نزد والدش شروع کرد.

به گزارش ایکنای آذربایجان شرقی، آیت الله حاج شیخ محمدجواد انصاری همدانی، در سال ۱۳۲۰ هجری قمری مطابق با ۱۲۸۱ هجری شمسی در شهر همدان و در خانواده‌ای روحانی چشم به جهان گشود. پدر او مرحوم حاج ملافتحعلی همدانی از علما و فضایل همدان بود. البته زادگاه او شیراز بود، بعدها برای تبلیغ و برنامه‌های مذهبی مأموریت پیدا کرد و به همدان آمد و در آنجا رحل اقامت افکند. از همان کودکی آثار عظمت روحی و استعداد معنوی عجیبی در او مشاهده می‌شد و با وجود ناراحتی‌های جسمانی که تا دوازده سالگی دامنگیرش بود، به لحاظ هوش و قریحه ذاتی فراوان از هفت سالگی دروس حوزوی و صرف و نحو را نزد والد خود شروع کرد.

شیخ محمدجواد انصاری با داشتن استعداد و توانایی ذاتی بسیار بالا و نیز پشتکار و همتی والا داشت و در همان سنین جوانی یعنی در ۲۴ سالگی موفق به دریافت درجه اجتهاد شد. بعد از اینکه مرتبه اجتهاد او توسط علمای همدان تایید می‌شود به تشویق بعضی از بزرگان به قم سفر می‌کند و در درس مرحوم آیت الله عبدالکریم حائری یزدی حاضر می‌شود و بعد از آشنایی و ارتباطی که بین این دو بزرگوار برقرار می‌شود، با وجود آنکه شیخ عبدالکریم به او می‌فرماید شما دیگر نیازی به تحصیل در قم ندارید و همان‌جا برگه اجتهاد را تایید می‌کند، ولی انصاری چند سال در خدمت آن بزرگوار می‌ماند. حائری او را به خدمت سیدابوالحسن اصفهانی نیز می‌فرستد و برگه را با تجلیل امضا می‌کند.

همچنین برگه اجتهاد او به تایید بزرگانی مانند آیت الله محمدتقی خوانساری و آیت الله قمی بروجردی می‌رسد. سابقه آشنایی انصاری با بزرگانی نظیر امام خمینی(ره)، آیت الله آخوند ملاعلی معصومی و آیت الله سیدمحمد تقی خوانساری در همان حوزه درسی شیخ عبدالکریم حائری بود و هم مباحثه او آیت الله گلپایگانی بود.

او برای برآوردن نیازمندی‌های مسلمانان اهتمامی وافر داشت. و در امر به معروف و نهی از منکر ساعی بود و در کمک و مساعدت به فقرا و مسکینان و ارباب حوائج بی‌اختیار بود و در بذل و انفاق بی‌نظیر بود. به بسیاری از خانواده‌های مستمند که در گوشه و کنار شهر بودند و ابداً کسی از حال آنان اطلاع نداشت مساعدت‌ها می‌کرد، و با دست خود برای آنان غذا و لباس و فراش می‌برد. و در اخفای این امور به حدی دقیق بود که حتی از شاگردان خاص خود مخفی می‌داشت.

مرحوم انصاری رحمه الله علیه نه تنها یک مرجع دینی و عالم روحانی بود، بلکه مانند یک فرد از افراد خانواده در برآوردن نیازمندی‌های آنان می‌کوشید. در زمستان‌های سرد همدان برای معالجه مرضی و عیادت بیماران آنان به منزلشان می‌رفت و چه بسا خود تهیه دوا می‌کرد و تا فرد گرفتاری را از گرفتاری آزاد نمی‌کرد، آرام نمی‌گرفت. آرامش دل او در آرامش خلق خدا بود و نگرانی او در اضطراب آنان. سرانجام این عالم ربانی بعد از ظهر جمعه در دوازدهم اردیبهشت ۱۳۳۹ هجری شمسی مطابق با دوم ذیقعده ۱۳۷۹ ق. در ۵۹ سالگی به ملکوت اعلی پیوست.